

Besøg hos en erhvervsbiavler

Arne Christensen, Arnøje, har sendt redaktionen denne artikel

De fleste biavlere kender Arne Christensen, der har drevet erhvervsbiavl og dronningavl gennem årtier. Han har også udgivet flere bøger om biavl.

Den 15. maj 2004 besøgte jeg en dansk erhvervsbiavler, Kurt Holbæk, der bor nogle km syd for Køge. Han havde indvintret 420 bifamilier og kun 4 deraf var døde sidste vinter, og senere havde han fundet nogle få stk. med pukkelyngel eller dronningløse.

Han fortalte, at han bekæmpede varroa miderne med krämerpladen. Når han har taget den sidste honning, giver han bierne en pakke med 2,5 kg Apifonda foderdej foran i stedet direkte på tavlebærene og dernæst en 2,5 centimeter tyk pind, som krämerpladen bliver lagt på og derfra over på foderpakken. Krämerpladen bliver liggende i 12 dage, derefter kommer han igen og fjerner pladen og fodrer bierne med flydende foder.

I slutningen af november, eller i december måned, når bierne ikke har nogen yngel, behandler han dem med oxalsyre. Han behandler dem kun én gang med det.

Han bruger en blanding med 4 kg perlemelis og 4 liter denatureret (destilleret) varmt vand og 300 gram oxalsyre, altså en 3,5 % blanding, som han med en doseringsprøjte, der kan optage 60 ml. ad gangen, drypper med 30 til 40 milli-

liter, afhængig af størrelsen på biklyngen.

Han brugte ikke noget beskyttelsesudstyr under behandlingen, blandingen skal holdes 25 til 30 grader varm, ellers krystalliserer oxalsyren. Til dette bruger han en termotaske med varmt vand, som han satte en 5 liters beholder med oxalsyreblandingen ned i, så den kunne holde varmen. Ude i bigården hældte han lidt af denne blanding op i et 1/2 kg honningglas med skruelåg, og så fyldte han doseringsprøjten fra dette glas. Men vær forsigtig med doseringen og prøv dig frem med nogle få bifamilier, indtil du er sikker på metoden. Han brugte ikke at fjerne dronetavler fra bierne.

Til opbevaring af sit materiel til bierne havde han købt 2 store 40 fods skibscontainere, som var opstillet ved siden af hinanden med næsten 4 m afstand imellem, og så havde han lagt tag over mellemrummet.

Han brugte den ene helt lufttætte containere til at opbevare sine magasiner med udbyggede tavler, som der ikke havde været biyngel i. Der kunne være op til 1.000 magasiner i containeren.

Når solen skinnede på containeren, kunne der blive op til + 40-50 grader celsius inde i containeren, så honningresterne i tavlerne blev inddampet, og tavlerne holdt sig tørre og friske. Han mente også, at denne høje temperatur var en form for noseabekæmpelse, men han understregede, at magasinerne med tavlerne skulle ind i containeren straks

efter, at honningen var udslynget af dem, for at voksmøllene ikke skulle nå at lægge æg i tavlerne.

Han havde også lavet varme i gulvet i sit nyindrettede store udslyngningsrum. Han ville så tage honningen hjem og sætte magasinerne på det opvarmede gulv og dække dem over med plastik og vintermåtter og så vente med at udslynge honningen, til han fik tid.

Han er alene om at passe sine 400 bifamilier og høstede i 2003 cirka 22 tons honning.

Han bruger nogle hjemmelavede opstabilingsstader med 9 rammers magasinkasser af Skalderhus-typen og rammer i norsk mål, og han overvintrer bierne på én etage. Bierne er hovedsageligt F1 af buckfast og carnika.

For at holde den lille spidsmus ude af bistaderne om vinteren, havde han af et tråd-dronning-gitter med en skarp mejsel udhugget stykker med 3 tråde, og af de stålbånd, som tømmerhandlerne bruger til at sammenholde bundter af træ, havde han fremstillet nogle V-formede fjedre, som han brugte 2 stykker af til at sætte om den midterste tråd af trådgitterstykket og sætte dette fast med inde i flyvehullet, så det sad

foran flyvehullet om vinteren. Til at opløse sukkerfoderet til bierne bruger han en dykpumpe til omrøring i sukker og vandblandingen, til det er opløst.

Da han flytter meget rundt med bierne til bestøvningsopgaver, har han fremstillet en særlig bund med et 20 x 20 cm stort hul i midten med rustfrit trådvæv over. Dette virker som et vandregitter, og under bunden, på revlerne, har han påsat en 1/2" tyk plastplade fra byggeindustrien, der dækker hele stadets bund, og som statet står på jorden på, og som gør, at træet i stadbunden ikke rådner.

Midt på begge revlerne i stadbunden havde han boret et 14 mm gennemgående hul, og til at spænde statet sammen med under flytning bruger han 2 stykker ca. 25 cm lange 1/2" rundjern med en krog i den ene ende, der passer ind i hullerne i revlerne i stadbunden. I den anden ende af jernet er der et øje, som spændebåndet er fastgjort i, så når han flytter med bierne, er det bare at sætte kroge ind i hullerne i stadbunden og stramme spændebåndet.

Til at læsse bistaderne bruger han en 1-hjulet trillebør, hvor ladet er

bygget helt frem ovenpå hjulet og ellers som en sækkevogn med en plade, der kan gå helt ind under bistadet, og med den kører han staderne op på en anhænger med læserampe, der er ligesom dem, der er på de trailere man bruger, når man flytter mini-gravemaskiner.

På denne måde har han rationaliseret flytningen af sine bistader, så læsningen af en bigård på anhængerens kan gøres på 15 til 20 minutter og aflæsningen lige så hurtigt. □